دافغانستان دخلک دموکراتیک پرچمدارانو اعلامیه

داسرائیلو دتجاوز اودهغوی دامپریالستی حامیانو پر ضد، دعرب خلکو دعادلانه مبارزو ملاتړ

دافغانستان دخلکو دموکراتیک پرچمداران دعرب خلکو پر ضد داسرائیلو دوحشیانه او فاشیستی اعمالو په نسبت، دښارو نواوکلیو دتباه کولو، دمقدسو ځایونو پەمقابل کی دبی احترامی، په اشغالی سیمو کی دسرائیلی متجاوزینو لەخوا د غیر نظامی افرادو، ماشومانو او ښځو دوحشیانه ربړولو پەنسبت په کلکه اعتراض کوی او یو ځل بیا دعربی ملتونو دعادلانه جګړی پەنسبت خپل ټینګ ملاتړ اعلاموی او له ټولو وطنپالو، ملی اودموکراتیکو ټولو او شخصیتونو نه غوښتنه کوی چه په اشغالی سیمو کی داسرائیلی مقاماتو دتیری او وحشتونو پر ضد دامریکی، غربی المان او انګریز دامپریالیزم پر ضد چه داسرائیلو دتجاوز کارانه اعمالو ملاتړ اومدافعان دی، اعتراض وکړی او هغه وغاندی اوپه هره وسیله چه تری یی دعرب ودخلکو پەګټه، هیڅ راز مادی اومعنوی مرسته ونه سپموی.

دهیواد ټولو وطنپالو نکو ته بلنه ورکول کیږی چه دنړی د لەمترقی او سوله دوست بشریت سره په ګډه پەنظر او عمل کی خپل ملاتړ پیاوړی کاندی

بایدافغانستان حکومت دمنځنی ختیځ دبحران دحل لپاره، دترقی غوښتونکو اوسوله دوستو قوتونو په اړخ کی ټینګه موضعګیری وکړی!

باید اسرائیلی تیری کوونکی لەاشغالی سیمو نه شا ته لاړ شی!

د ۱۹۶۷ دجون دمیاشتی دتیری نښی له منځه لاړی شی!

دفلسطین دآوارەخلکو مسأله دی حل شی!

په نتیجه کی: دمنځنی ختیځ بحران دامنیت دشوری دفیصله لیک دروحیی سره سم، باید له سیاسی سو لەایزو لارو څخه حل شی.

اعلامیه پرچمداران دموکراتیک خلق افغانستان

پشتیبانی از مبارزات عادلانه خلقهای عرب علیه تجاوز اسرائیل وحامیان امپریالیستی آن

پرچمداران دموکراتیک خلق افغانستان نسبت بەاعمال وحشیانه و فاشیستی اسرائیل علیه خلقهای عرب، نابودی شهر ها ودهات، بی احترامی دربرابر اماکن مقدسه، شکنجه‌های وحشیانه افرادغیر نظامی، اطفال وزنان ازطرف متجاوزین اسرائیل درمناطق تحت‌اشغال، شدیداً اعتراض میکنندویکباردیگر پشتیبانی بیدریغ خودرا ازپیکار عادلانه ملل عربی اعلام‌میدارندواز همه‌هموطنان، گروه‌ها وشخصیت های ملی و دموکراتیک تقاضا مینمایند تا علیه‌تجاوزات ووحشیگری های مقامات اسرائیل درمناطق اشغالی وعلیه‌امپریالیزم امریکا، آلمان غرب‌وانگلیس که پشتیبان اعمال تجاوزکارانه‌اسرائیل ومدافع‌آنند، اعتراض‌وآنرا تقبیح کنند وباهر وسیله ایکه دراختیار دارند ازبذل هرگونه کمک مادی ومعنوی بەمردم صلحدوست‌عرب دریغ نه نمایند.

ازهمه وطنپرستان وترقیخواهان‌کشور دعوت میگردد که پشتیبانی خودرا درنظر وعمل، همگام وهمصدا باشریت مترقی وصلحدوست جهان قوت بخشند.

حکومت افغانستان باید برای حل بحران شرق میانه درکنار نیروهای ترقیخواه صلحدوست جاموضعگیری نماید!

باید تجاوز کاران اسرائیلی ازمناطق تحت اشغال عقب روند!

آثار تجاوز ماه جون ۱۹۶۷ ازبین برداشته شود!

مسأله آوارگان فلسطین حل گردد!

درنتیجه: بحران شرق میانه بر طبق روحیهٔ فیصله نامهٔ شورای امنیت باید ازطرق سیاسی وصلح آمیز حل گردد.

پرچم

ناشراندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

عمر فیض- کلکسیون پرچم اهدا برای آن هایی که پرچم مبارزه را به زمین نگذاشته اند

شمارهٔ چهل ویکم دو شنبه ۹ جدی۱۳۴۷   ۳۰ دسمبر ۱۹۶۸

ببرک کار مل

سیاست بیطرفی ووظایف ملی ما

دراین اواخر باز هم علی رغم مصالح ملی ما، یاوه سرائی هائی از طرف قدرت حاکمهٔ کشور علیه مشی خارجی مستقل ملی‌وصلحجویانه پرچمداران دموکراتیک خلق افغانستان در جریان است.

هدف‌از پخش این هجو بات و یاوه سرائی‌ها، بازهم تعقیب همان‌شیوهٔ استعماری ارتجاعی است که به خاطر مغشوش ساختن اذهان‌مردم‌و بمقصد تدارك زمینه مدا خلهٔ دشمنان خارجی افغانستان، بخاطر بقای قدرت حاکمه و برای بها نه‌جوئی بمنظور سرکوبی نهضت‌رهائی بخش ملی ودموکراتیک کشور ما صورت می گیرد.

این شیوهٔ سیاه و ضد مصالح‌کشور، در تاریخ مبارزات ملی ماسابقهٔ طولانی دارد بەاین معنی: هنگامیکه نیرو های‌اصیل وطنپرست‌ومتر قی درافغانستان پدید آمده وخواسته اند که تناسب معقول میان مصالح‌ملی واتخاذ‌سیاست خا رجی‌مستقل را دریافت نمایند و آنرا به جهت‌مترقی و مثبت‌تکامل بخشند، فورآدشمنان خارجی به اتحاددشمنان‌داخلی خلق افغانستان به تبلیغا ت‌کینه توزانه و اقدامات ضد منا فع ملی کشور ما دست زده اند.

خلق افغانستان طی یك قرن‌و نیم چندین بار سعی فراوان مبذو ل داشته است تا کشور ما آزادا نه در صف ملل جهان، اعم از کو چك وبزرگ، همجوار وغیر همجوا ر قرار گیرد و بدون موضع اگیری ضد ملی، سیا ست مستقل ملی را تعقیب نماید، ولی بارها نیر و های استعمارگر و امپر یا لیست باتحاد قدرت های حاکمه ار تجاعی داخلی دربرابر این اراده مردم ما، بخصوص دردورهٔ‌دههٔ‌اول بعدازتحصیل استقلال سیاسی، بر خا سته و به نحوی از انحا تلاش کرده اند تا یوغ اسارت را به گردن افرا شته خلق آزاده، نجیب و زحمتکش‌افغان بیندازند. ولی‌علی‌رغم تصمیم‌ارتجاع داخلی وخارجی بالاخره ملت ما بار دیگر پس از تحمل قربانی ها ی فراوان تا حدودی تو فیق‌یافت که طی سیزده سال اخیر سیا ست نسبی بیطرفی تعقیب گرددکه جهات مثبت آن مورد تائید جدی نیر و ی های صدیق ملی و مترقی کشورقرار می گیرد.

پشتیبانی از سیاست‌بیطرفی‌ایکه محتوی آن تعقیب سیاست خار جی مستقل صحجویانه، تعقیب سیا ست ضد تجاوز، ضد جنگ و ضد امپر یالیزم باشد و مو جب‌استقرار استقلال و آزادی گردد، ازوظایف جدی ملی ما بەشمار میرود.

مع‌الوصف قدرت های حاکمه موجود در کشور ما، بخاطر حفظ منافع مادی و معنوی خود، بخا طر بقای خود از سیاست بیطر فی توجیهات نا درستی می نمایند و در هنگام ارزیابی در برابر جبههٔ صلح آزادی ملی، دمو کراسی، ترقی و عدالت از یکسو و جبههٔ جنگ، تجاوز، استعمار وامپریالیزم، فاشیزم استبداد وارتجاع از سوی دیگر، علامت تساوی میگذار ند و آنگاه بصورت فتنه انگیزانه و تهدیدآمیز میخواهند تا نیرو های صدیق ملی و ترقیخواه کشور نیز مانند آنها سیاست مبنی بر ابن‌الوقتی، بی پر نسیبی و تسلیم طلبی را د ر عرصهٔ سیاست ملی وبین المللی تعقیب کنند و محتوی اسا سی سیاست بیطرفی راکه همانا سیاست ضد امپریالیستی است، از میا ن بردارند.

در شرایط‌کنونی جهان، سیاست (ص ۲)

دملګرو ملتو دعمومی اسامبلی

دوریشتمه اجلاسیه دوره پای ته ورسیده

دملګرو ملتو د عمو می ا سا مبلی‌دوریشتمه ا جلا سیه دوره پای تـه‌ورسیده. په دغی دو ری کی دنړی ۱۲۶هیوادو نو ګډون کړی وو او دآجندا په سلوما دو با ندی ئی غو راو خبری و کړی اود نړی دسو لی، دملتو نو دا منیت او د ټول بشریت‌ترمنځ ئی د ښیرا لمللی همکا ری‌په ګټه څنی فیصلی هم صادری کړی.

دملګرو ملتو دعمومی ا سامبلی پـه‌درو یشتمه اجلا سیه دوره کی د بی‌وسلی کو لو دپرا بلم اهمیت په لوی اکثریت تا ئید شو.

دو سلود مسا بقی دپای تەرسولواو بی و سلی کو لـو پیشنهـاد‌دنمایندګانو‌داکثریت لەخوا‌تصویب‌شو.

دغی جلسی د ملګرو ملتو لەخوادبشر دحقو قو دا علا میی دلاس‌لیك‌کو لو شلمه کا لیزه‌و نمانځله. ډیرو نما یندګانو دد غی‌اعلا میی د لو ړوارما نو نود یاد او لوبه ترڅ کښی‌داستعمار دکر غیړن سیستم د بقا یاؤ اود امپریا لیستی ستم دټولوشکلونودمحو کولو په غو ښتنه با ندی‌ټینګاروکړ.

جلسی‌د جنوبی‌ا فریقی د نژا دی‌تو پیر د سیا ست غندنه و کړه‌اودرودیشیا اونو رو نژاد پرستو ا و استعماری حکو متونو سره د خپلو هیوادو لەخوا مر ستی نه بدوو یل.

جلسی‌دپر تګا لی متصر فا تو پەمقابل کی د پر تګال د حکومت سیا ست‌و غانده.

دآسیا ئی او ا فریقا ئی هیوا دو نماینده ګانو پەخپلووینااوو‌کی‌څرګنده کړه‌چه‌داستعمار دبقایااوو د سا تلو ستر مسوو لیت د امپر یا لیستی هیوادوپه غاړه دی. جلسی‌پـه لوی اکثریت فیصلەو کړه چه‌باید دپرډیو تر تسلط لاندی سیمو نه ژر تر ژره خپلواکی ور کړ له شی.

نما یند ګانو نا زیزم، نیونازیزم دنژا دی اصالت مفکوره او نور ی دغه شان نظریی چه په نژادی بـی تحملی او ترور باندی بنادی ورتلی او فیصله ئی‌و کړه‌چه‌باید د جګړی جنایتکاران او د بشر یت په مقا بل کی‌دجنایا تومر تکبین پەهروخت او هر ځای‌کی‌ تعقیب او مجا زات شی.

جلسی‌لەدو لتونو څخه غوښتنه‌وکړه چه ټول هغه تشکیلا ت چه نژادی مفکوری خپروی، غیر قانونی اعلان کړی‌او ددی لپاره لازم قانونی‌تدابیر ونیسی.

جلسی‌د عربو په نیول‌شوبوسیمو کی اسرائیلی حا کمانو کر کجن اعما ل په کلکه سره تقبیح کړ ل.

دملګرو ملتو مو سسی خوځوځلو دفلسطین دمها جرینو پرا بلم‌او په نیول شویو سیمو کی د عربی ولس وضعیت تر بحث لا نـدی و نیو. دملګرو ملتو دا منیت شورا فیصله وکړه چه‌دعر بوپه‌مقابل کی‌داسرائیلی ما موروینودروږی په باره کی‌دتحقیق‌په غرض‌یومخصوص هیأت وا ستوی. خواسرا ئیلو دخپلو جنا ی تودپټولو په غرض لەد غه کا ر سره مخا لفت وکړ. په نیول شویو سیمو کی. دا سرا ئیلو و حشیا نه اعما لـو دنړی عامەذهنیت‌سخت پەتشویش کی اچو لی دی.

در بارهٔ اعلامیه حقوق بشر

وکیفیت اجرای آن در کشور ما

دردو شمارهٔ گذشته‌بزبانهای‌پښتو ودری، نظر کلی ما در بارهٔ اعلامیه حقوق بشر ابراز گردید. اکنون بنابر وعدئی که داده ایم، قسمتی از مواد اعلامیهٔ حقوق بشر را نقل و تذکار میدهیم. و کیفیت اجرای آنرا در کشور، طی سوا لاتی‌مؤجز طرح می کنیم و قضاوت و جوابهای آنرا بخوانندگان محترم میگذار یم.

جواب تمام این سوالها در نزد ما واضح و روشن است. مـردم مـا از حقوق‌وآزادی‌های‌مصرح‌دراعلامیه حقوق بشر و در قانون ا ساسی افغانستان، عملا بی‌بهره اند، ما در جریدهٔ پرچم (ناشر اندیشه هـای دمو کرا تیک خلق افغانستان) بار ها در بارهٔ عدم اجرای آنها، توضیحات و مقالات مفصلی تقدیم کرده ایم.

بگذار مردم ما خود شان در بارهٔ حقوق وآزادیهای دمو کراتیک‌خویش قضاوت کنند و جوابهائی در برابر هر یك آن جستجو نمایند و اقدا م به‌احقاق حقوق و آزادیهای بشری خود نمایند.

نیروی دموکرا تیك خلق‌افغانستان، مدافعان پیشتاز و سر سپردهٔ حقوق و آزادی های دمو کراتیك خلق‌کشور خود می باشند.

اینهم موادی چند از اعلامیه‌حقوق بشر:

– «مادهٔ سوم – هر کس حق زندگی، آزادی وامنیت شخصی دارد».

سوال: آیا ملیونها نفر از توده های کارگران‌ودهقانان که‌درزیریوغ ستم واستعمار ملاکان فئودال، رؤسای‌قبایل، متنفذین‌ومرتجعین‌محلی و تحت پنجهٔ استبداد ما مو ران دو لتی و کا ر فرمایان به اصطلاح «زندگی» می‌نمایند، از حق آزادی وامنیت شخصی برخوردار هستند؟

– در مادهٔ دوم و هفتم از تامین حقوق و مساوات انسان‌بدون‌تبعیض دفاع گردیده‌است. سوال می شود که آیا در کشور ما تبعیض و عدم مساوات وجود ندارد؟ آیا درکشور ما تبعیض مخصو صا از حیث ثروت، نژاد و قوم، جنس (زن و مرد)، زبان، مذهب و عقیدهٔ سیاسی‌وجود ندارد و هر روز دیده نمیشود؟

– «مادهٔ‌پنجم – احدی‌را نمیتوا ن تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که ظالما نه یا بر خـلاف انسانیت وشئون بشری یا مو هن باشد».

سوال: اگر تـرور وا ختناق، حبسـها، شکنجه ها واعـدامها ی خود سرانه گذشته را در ینجا یاد آور نشویم، آیا هر روز هزا را ن انسان هموطن، به صورت فردی و دستجمعی در شهرها و دهات کشور بر خلاف انسا نیت و شئون بشری، بشیوهٔ ظالمانه تحت شکنجه‌ومجازات خود سرانهٔ ملاکین فئو دال، پولیس و ژاندارم، والیها وقوماندانها، ولسوالها و ملکها و خانهاومتنفذین و مرتعین محلی ... قرار ندارند؟ (ص ۳)

به سلسله گذشته

اعترافات صدراعظم ووزرای افغانستان

از بیانیهٔ دکتور پوپل معاون اول صدارت، سابق وزیر معـارف، بمناسبت افتتاح سال نو تعلیمی. (صفحه ۱۹ سالنامهٔ کابل):

– «خوش بختیم کـه مـی بینیم امروز معارف از نقطه نظر کمیت و کیفیت بهتر و خوبتر شده، برای ما افتخار زیاد تر ازین نیست که امروز در هر گوشه و کناربا تعلیم یافتگان وطبقات فهمیده روبرو میشویم. ومی بینیم‌باوجود مشکلات زیاد حیاتی و اجتماعی باز هم‌باعلاقه ودلگرمی وظایف کشور خودرا پیش میبرند».

سوال: کدام خوشبختی، کدام بهتری وخوبی کمی و کیفی معارف، کدام افتخار، کدام طبقات فهمیده؟ آیا در کشوریکه ۹۵ فیصد جمعیت آن‌در منجلات بی سوادی و جهل دست وپا میزند، این ادعا جسارت آمیز نیست؟ اینکه اعتراف میگردد: «با وجود مشکلات زیاد حیا یی و اجتماعی»، سوالی را بـه میان می آورد که: علت وعامل اسا سی این «مشکلات زیاد حیاتی واجتماعی» که مردم ما با آن مـواجه اسـت، چیست و کیست؟ آیا علت و عا مل اساسی مشکلات حیاتی و اجتما عی کشور ما تسلط نظام فئودالی و بیروکراتیك نمی باشد؟ چرامقامات حاکمهٔ افغانستان آله ووسیله این نظام فرتوت اقتصادی – اجتما عی قرار گرفته اند؟ پاسخ علمی و وطنپرستانه و ملی‌باین سـوالها میتواند افتخار آمیز باشد، نـه تائید وضع سیاه موجود.

– «وزارت معارف ... میکو شد در بلند بردن سویهٔ علمی وتأ مین پرستیژ اجتماعی طبقهٔ محترم معلم، به ساختمان عمارات مکتب بەتهیه کتب ولوازم تحصیل و به جـلب همکاری زیاد تر مردم فروگذا شتی نه نموده ونخواهد کرد».

«... با وجودیکه‌هر روز ازافتتاح شعبات و موسسات جدید تر بیتی می شنویم باز هم‌باید اقرار کنیم‌که متاسفانه این همه کوشش و مصرف ما هنوز کافی نیست که به همـه در خواست مردم معارف دوست خود لبیك بگوئیم».

سوال: کدام کوشش در «بلند بردن سویه علمی»؟ شاید مطلوب پروگرامهای درسی کهنهٔ قبـل از جنگ جهانی دوم باشد، یا شاید مطلوب فقدان کتب درسی علمی و مترقی باشد، یاشاید مطلوب از «بلند بردن سویهٔ علمی» تحمیل پروگرامهای ارتجاعی، نفوذ ارتجاع وفرهنگ فئودالی‌و استعماری‌باشد؟ در حالیکه در جای دیگر در همان (ص ٤)

سر گذشت تراژیك قصر دارالامان

کاخ آرمانهای خلق در شعله‌های آتش

در دو مین دهـهٔ قرن بیستم، هنگامیکه توفان مبارزات کار گری با غول یکه تاز امپر یا لیزم پنجه میداد و فریاد آزادیخواهی ملتها بمعیار جهانی اوج میگرفت، مرد م ما که بحیث باز ما ندگان یك‌دوران در خشان و پر شکوه، اسیر سر پنجهٔ غول فرنگ شده بودند، با غریو و هیجان بر خاستند و حلقهٔ زنجیر سیاه استعمار را درسرزمین غلبه ناپذیر ما شکستند.

مبارزان و قهرمانان راه آزادی بخاطر جبران گنجینه های ازدست رفتهٔ وطن، بخاطر اعادهٔ شر ف و حیثیت ملی، بخاطر تحکیم و حدث خلقها، بەخاطر احیای‌غرور مردم بخاطر تلافی شکستنها، نومید یها وحقارتـها، بەخاطر تسکین وطن‌پرستان، بالاخره بخاطر تمـا م آرمانهائیکه در مغز و طنپر ستان موج میزد، بنای اثری را ریختند.

اثریکه باید از تلاشهای سر کش همگانی به راه آینده تر جمانی میتوانست وخاطرات گذشته های باشکوه را با جهان نو آفرین‌آینده پیوند میداد.

به خاطر ایجاد همین اثر، عرق (ص ۳)

پرچم

دافغانستان دخلک دموکراتیک افکاروخپرونکی

۹ جدی ۱۳٤۷

دپاکستان استبدادی

نظام دخپلو ژوندورو ستی

مرحلی ته نیږدی کیږی

له بوی‌میاشتی راپدی‌خوا پەټول‌پاکستان او پښتو نستان کی سخته ناکراری روانه ده. دمحصلانو اوکارګرانو، بز ګرانو او کسب ګـرو مظاهرو او اعتصا بو نو نور ما ل‌ژوند مختل کړی دی، ډیر محصلان دپولیسو دډزو په اثر مړه یا ټپیان‌شول. په سلګو نو سیا سی‌مشران بند یا ن شول. لەهری‌خوا داعترا ض‌ناری پورته دی، دفردی دکتا توری غیر دمو کرا تیکو قوا نینو او دضد ملی خا رجه‌پالیسی‌په خلاف‌احتجاجیه غونډی او جلو سونه په هره ښار او هرکلی کی روان دی. دجنـرال ایوب ډیر نژدی ملګری دده په خلاف راپا رید لی دی. ما رشا ل‌اصغرخان ددمو کرا سی دبیا ژوندی کو لو او جنرال‌اعظم داوسنی نظام دبدلون‌دپاره ښار پەښاراوکلی پەکلی ګرځی‌اودحکومت دغیر قانونی ا و خلاف قانون اعما لو پەضد تقریرونه کوی. ذوالفقار علی بوټو دپاکستان پخوانی خارجه وزیر داسلامی سو سیا لزم دغو ښتنی په جرم جیل خا نی ته وا چول شو. دنشنل عوامی پارتی صدر عبدالولی خان‌او جاینټ‌سکر تر ښاغلی اجمل ختـك، دسرحد دنشنل عوامی پارتی صدر ار باب سکند ر خا ن او ډیـر نورمتر قی‌لار ښو ونکی دپښتونستان دآزادی، دپاکستان دبی طرفی اودملی دمو کرا سی دولت دتاسیس او له سو سیا لستی هـیوادو سره د مناسباتو دتا سیسو لو پـه ګـناه بندیان شو ل.

ور وستی خبرو نه وا یی چه‌دټول پاکستان دنشنل عوامی پار تـی دپرو ګرام په اساس دپاکستان‌ټو لو سیا سی ګوندو‌نوداوسنی استبدادی رژیم دړنګو لو دپاره لاس‌ونه سره‌یو کړی او یوه متحد ه جبهه یی سره جوړه کړی ده اوپه متحد ډول‌د خلکو دمظاهرو او اعتصابونو لار ښو ونه کو ی.

له حالاتو نه‌داسی څرګند یږی‌چه دپاکستان اوسنی نظام‌چه‌پەاجتما عی بی عدا لتی، ملی ستم اود نورو په حقو قو باندی په تیری ولاړ دی د خپل دوام ورو ستی‌مر حلی ته نژدی شوی دی.

مونږ‌دافغانستان دخلك‌دموکراتیك جریان دپاکستان دخلکو دعدو‌ړوړو مجا هدا نو په کلکه سره ملا تړ کوو اوهیله لرو چه ډیر ژرد‌پښتنو، بلو څو او سندیا نو دملـی آزادی مبارزی بر یالی شی او هغه وخت ژر راورسیږی چه‌په پاکستان کی دغه تر ستم لاندی ملتونه دحق خود ارادیت دپر نسیپ په اساس خپل راتلو نکی سرنوشت‌له‌خپلی‌خوښی سره سم وټاکی تر څنګه یو آزاد، بیطرف او سو له غو ښتو نکی پاکستان منځ ته راشی.

زمونږ غوښتنه‌داده چه‌دافغانستان‌او دنړی ټول مترقی‌او آزادی‌غوښتونکی قوتونه دی‌دنشنل‌عوامی پارتی دمشر عبدالو لی خان، ښاغلی اجمل‌ختك اوددوی دنورو ملګرو دخلا صون د پاره له ټو لو ممکنو وسا یلو څخه کار وا خلی او پری نږدی چه ددوی ژوند او رو غتیا په خطر کی‌ولویږی.

انگشتان یکی از کارگران

کارخانجات جنگلك دراثنای کار قطع گردید

قراریکه از کار خا نجات جنگلك اطلاع میدهند بروز پنجشنبه ١٤ قوس کارگران آن فابریکه بصورت غیر قانونی، جبراً واداشته شده بـو د ند تـا دوسا عت‌دیگر بیشتر، یعنی از ساعت ۱۲ (که قاعدتاً باید رخصت میگردیدند) تاساعت ۲ بعداز ظهر کارنمایند. در خلال اینمدت کار اضافی، دست محمد امان‌کارگر دستگاه بـادی سازی زیر ماشین رفت و چند انگشت وی قطع‌گردید. قرار اطلاع ادارهٔ فابریکـه تاکنون حاضر به پرداخت مزد اضافی این‌دو ساعت کار نیز نگردیده است و کارگران خواهان آن اند.

این نمونهٔ دیگری‌از خودسریهای استبداد بیروکراسـی وشکـل کار بیرو کراتیک در کشور است.

از (ص اول)

اعترافات صدراعظم ووزرای..

محل اعتراف میگردد کـه «همچنین در اصلاح وحیاتی ساختن پرو گرام هادرتجهیزات‌مکتب‌و تربیهٔ‌معلمین‌لایق ودر رفع بیسوادی بصورت رضایت بخش موفق نیستیم». **چرا موفق نیستید؟ضرورت‌تاریخی‌حکم‌مینماید که باز هم باید علت وعامل اصلی که همانا نظام ارتجـاعی است، توضیح شود؟**

در جای دیگر اعتراف میگردد که: «انجام صحیح امور علمی غیـر از وقت وپول کافی به قدرت علمی و به همکاری همه منسوبین معـار ف مربوط است».

باز هم وقت (!)، بازهم پول (!) پنجاه سال از استقلا ل گـذ شت بازهم وقت (!)، ملیارد ها پـو ل از کیسه ملت به جیب مامورین و زمامداران حکومت واداره انتقا ل یافت ولی باز هم میگو یند پول (!).

– «کار علمی، کـار سنجش و منطق است، سنجش و منطق بدون آرامش فکری و تقدیر و تشو یـق مردم اعم از جوان وپیر آمر ومامور صورت گرفته نمیتواند».

سوال: آیا مطلـوب از آرامش فکری تسلیم بلا شرط به اعمال کیف مایشائی حکو متها نیست؟سیاق کلام چنین سوالی در ذهن ایجا د میکند.

شگفت انگیز است که زمامداران امور توقع «تقدیر و تشویق مردم» را مینمایند. بفرمایند بگویند کدا م اعمال اعضای حکومتهای‌افغانستا ن باید مورد تقدیر و تشویق مردم‌قرار گیرد، تا مردم از آن آگاهی حاصل نمایند؟

– «اگر در یك ساحهٔ علمی نظم و انتظام و دسپلین مثبت، احتـرام متقابل وحق بینی و حق پرستی و فکر کمك وهمکاری موجود باشد در آنجا تطبیق پلانهای تر بیتی وعلمی وبنیانی خوبتر امکان پذیر است».

سوال: آیا خود مقامات مربوط با حرکات ضد ارزشهای قـانـون اساسی وضد منافع ملی‌باعث ایجاد بی نظمی و بی‌انتظامی وبی دسپلینی نمیگردد؟ سوال جدی در این است که مسئول ایجاد فضای حق بینی و حق پرستی کدام قوه است؟ آیا این وظیفهٔ اداره و حکومت نیست کـه مظهر حق بینی وحق پرستی‌باشد؟ آیا این اداره و حکومت نیست کـه هر روز حـق‌وحق پـرستی را بـا زور گوئی و استبداد وخود سر ی بی رحمانه پایمال میکند؟

– «... عدم علاقه به امور ملی، تلاش بالای چوکیهای بیداوم وفکر تفرقه وبدبینی و انتقادات نا درست وغیر مثبت هر گونه فکر اصلاح و انتظام و فعالیت وصمیمیت را از بین میبرد».

سوال: این اعتراف جانانه است! ما آنرا تائید میکنیم که واقعاً ایـن امراض چون موریانه ماشین‌حکومت افغانستان را خورده است و دیگـر این نوع حکومتهاقادر به حل مسایل ملی واجتماعی کشور نمیبا شند و بهمین جهت پرچمداران دموکرا تیك خلق افغانستان مبارزه برای ایجاد حکومت دموکراتیك وملی را بەخاطر اصلاحات اساسی در کشور، دریـن مرحلهٔ تاریخی در پیشگاه مـلـت افغانستان طرح کرده است.

از (ص ۳)

کاخ آرمانهای ...

کاخ زیبا، یادگار دوران امیدها جایگاه معاملات سیاه ومحل جنایت و گناه قرار گرفت و گنهگا را ن بـرای پنهان کردن سیه کـا ریها، غارتگریها و کثافتها، دل معصو م آنرا آتش زدند، دلی را که شاید روز گاری این جنایات را بـرای فرزندان وطن باز میگفت.

فرزندان همان زحمتکشا ن – معماران دیروز، کاخ آرما نها ی پدران را در شعله های آتش‌دیدند فریاد کشیدند و یاآهسته گریستند.

کاخ خاکستر شد، اما حا فظهٔ خلق هنوز زنده است

زنده باد خلق !!

زنده باد خاطرهٔ کاخ آرمانهای او !!

(س . ل)

نامه یکی از تکنیسین های کارخانجات جنگلك

به ادارهٔ محترم پرچم!

ا ز آ نـجـا ئـیـکـه جریدهٔ پرچم یگانه نشریهٔ کارگری کشور مابوده‌ودربارهٔ وضع‌فابریکات وکارگران همیشه‌نشرات داشته‌واز حقوق کارگران دفاع کرده است، بنابران اینجانب که‌از چندین سال به اینطرف در کارخانجات جنگلـك کار کرده ام وشاهداوضاع و احوال آن بوده ام، مطالبی چند در مـورد این دستگاه عظیم تو لیدی کشـور نوشته وتقدیم کـردم. هرگـاه لازم به بینند بـه نشـر آن خو ا هنـد پرداخت.

کارخانجات جنگلك دارای وسایل ماشینی خیلی عصری ومجهز بـوده ودر حقیقت‌متشکل از چندین‌فابریکه میباشد که در مجموع خود یـگـانه فابریکه بزرگ انجنیری کشـو ر است. ولی متا سفانه درین‌فابریکات از یکطرف تولید بطو ر معقـو ل سازمان داده نشده وبدرستی اداره ورهبری نمیگردد، تناسب منـطقی بین تولید وافروش در نظر گـرفته نمیشود، بازارهای فروش تولیدات مورد تحقیق ومطالعه قرار نمیگیرد واز طرف دیگر از ورود تـولیدات خارجی مشابه تولید ات جنگلك جلوگیری بعمل نمیآیـد و دو لـت سیاست حمایه از صنایع داخلی و بخصوص تو لیدات کارخا نجا ت جنگلك را در پیش نگرفته است.

در امر ادارهٔ تولید فابریکـه از تجارب سال های گذشته استفا د ۀ صحیح بعمل نیامده، نـوا قص و اشتباهات کار برای بهبود تولیدات آینده رفع نمیگردد. پلانهای‌تولیدی یکسال تاسال‌دیگر نه‌تنها انکشاف داده نمیشود، بلکه پلانهای مجوزه سالانه کاملااجرا وعملی نمیگردد. بدینجهت همه ساله بین طرح پلان تولیدی واجرای آن فاصله بیشتر میشود که در نتیجه آن از یـکسو سطح تولیدات‌پائین میآید وازسوی دیگر نارضائیتی‌وعدم‌علاقه کارگران بیشتر میگردد. ادارهٔ امور فابریکه درست نیست. مصارف گزاف وبی لزوم اداری و تشریفا تـی وحیف و میلی که صورت‌میگیرد، قیمت تمام شد تولیدات فابریکه را بالامیبرد. بیرو کراسی در فابریکه فوق‌العاده قوی است، بجای آنکه کار صورت گیرد، خود خواهی، خود نمائی، جاه طلبی وتظاهر به کـار بازار و رونق بهتر دارد. رقابت برای‌گرفتن موقعیت‌های بلند تر وکسب قدرت وگروه بندی میان اداره کنندگان فابریکه وسیعاً وجود دارد که برای انجام این امر از هرگونه کـوشش وتلاش استفاده‌میگردد، ازهیچگونه فریب کاری دریغ نمیشود وجهت خارج ساختن رقبا وحریـف ها از میدان، فابریکه بصـورت میدان مسابقه در آمده است. اینوضع نه تنها تأثیر ناگوار بر تولیدات‌فابریکه وارد کرده است که در اثر آن‌حجم تولیدات روبه کـاهش میـرود و نمایندگی‌ها های فروش یکی پی‌دیگر مسددو میگردد، بلکه موجب آن گردیده اسـت که کارگران ماهر تکنیسینهای لایق وبا تجر به که در رشته های مختلف تخصص حاصل کرده وبالعموم علاوه بـر تحصیلات قبلی درکورس های فابریکه تر بیه شده اند، در اثر برخورد نادرست باایشان وسلب حقوق شان ده ها نفر یکی بعد دیگر مجبور بـه تـر ك فابریکه شدند ویا بـه بهـانه های مختلف اضافه بست وازکار اخراج گردیدند که این امر صدمه بزر گی را در امور تولیـدی فابریکـه وارد آورد. کارگرانیکه هم اکنون شامل کار اند،باوصف‌اینکه شدیدا استثمار میشوند، هیچگونه مصئونیتی‌برای دوام کار وافردای خـود ندارنـد و میترسند که ازطرف آمرین خودسر وزور گوی فابریکه از کار اخـراج ورانده شوند. فضـای همکاری در فابریکات از میان رفته وجـای آنرا فضای تهدید، تخویـف وبرطرفـی از کار گرفته است کـه چاشنی آن دشنام، مجازات، کسـر معاش و خشونت‌های بیمورد دایمی از طرف آمرین وکار فرمایان خود خـواه در برابر کارگـران فابریکـه میباشد. حقوق کارگران پـامال میگـردد و بازخواست وجود ندارد، بطور مثال اخیراً کارگران مجبور به انجام کار اضافی شدند که در حین انجام آن چندین انگشت یکنفر از کار گران فابریك قطع‌گردید، معلوم نیست‌که آیا در مورد حداقل جبـران خساره وی کدام اقدامی صـورت‌ میگیردیا چطور؟

پرچم: ما در حا لیکه نظرات این تکنیسین جوان وآگاه راکه نمونه‌ئی از فساد، وبیرو کراسی در ادارهٔ یکی از مـوسسات تولیـدی را منعکس مینماید، در خور تقدیر وستایش دانسته وآنرا تائید میکنیم وتـوجه جدی مقامات مربوط رابه اینوضـع تا مطلوب جلب مینمائیم. و عـد ه میدهیم که‌هرگونه‌نظرات را درمورد موسسات کار گری که کـار گـران وطن پر ست وآگاه، بما ارسال دارند انعکاس خواهیم داد.

ایشچیلر بازاری

قرا کیچه کو کسین یر تیب‌تانگ‌آتسه
یر یوزیگه قو یا ش نـو رینـی‌ساچر
هر کیم برایش او چون گیزر هرتا مان
مردکار لرا یش تا پای دیپ تاپسز

* * *

مرد کارلرا یر تنگ او یدن چیقارده
باله لری آته نان دیب یغلا شر
کوچه با شیگه چه‌آته‌ریزبدن
نان کیتیرینگ آتـه جـان د یب‌ایر گه شر

* * *

مرد کارلر بازار یگه باقسنگیز
قوی یگیت، ینتمك ایشسیزایشچیلر،
قول لرده گی تیز بیل لر گه سویا نیب
ایش تا پلر مو دیب هر یا نـگه‌با قر.

* * *

ینگ لارینی شملب، بیل لر نی باغلب
نان تا پای دیب کوز تو ترلرایش‌اوچون
بواور تـه ده‌یگیت لـرایش تاپسه‌لر،
قوی ینتمك کمبغل لر نه قیلسو ن؟

* * *

مرد کار بازاری کو ن او ر تـه‌بو لمای
خزان ده گی سو لگن با غد یك‌ساو شر
ایش تا پگانی ایشلب قا لگا نی‌قالیب
ناامید لیك بیله اوی سا ری‌آشر.

* * *

تانگ آتگا ند ین کون با تکو نچه‌تیر مولگن
یاش باله لر آتم نان کیتو ردی‌دیب
بختنی قرا آته لرین آلد یغه
چیقیشر لر ایشیك تا مان‌قوانیب

* * *

غریب آ ته قو لیده گی بیلی نی
نیتای ایش تا پلمس دیب یرکه‌قویر
چیده یا لمی آچ‌باله لر رنجیگه
آه تارتیب کوزدن قزل یاش توکر

* * *

بخیل بایلر، مروت سیز بیك، خانلر
بولر حا لین آی یلـقمی دیـك‌کوریب
تام او ستیدن تـور وب تـما شاایلب
غرور بیلن او ینه شرلر سیو نیت

* * *

یور تیمز ده ایشسیز لرنی‌سانی‌یوق
ایش بولمسه نان تا پش کـوب‌قیین دور
کیچه گوندوز آ چلیك در دینی‌چیکیب
هو را تا رتیب بـو ایشسیز لـر قیچقیر ور.

* * *

نان نیلر میز، اوی تیلر میز، کییم‌هم
ایش تیلر میز ایشسیز قالگن ایشچی میز
تیر نیکلیکده قشا قلیك میدا نیده
ایش تاپا لمای حیران بولگن ایشچن میز!

م-ارسلان

دساینس پەبرخه کی یوه بله ستره کامیابی

د امریکی سیا نس پوها نـو دسپوږمۍ پـه لور د اتمی اپولو پـه نامه د یوی ستری فضائی بیړی دلیږلو او لـه دریو تنو کـاز میکی پیلو ټانو سـره د هغی دبیر تـه‌را کوز ولو لـه لاری ستره علمـی کا میابی وګټله. اتمه اپولو لس‌ځلی‌په سپوږمۍ راو څر خیده او دتیری جمعی په ورځ روغه څمکی ته راکوزه‌شوه.

پرچم د امـریکی د سا ینس‌پوهانو دغه‌بری او ددرو تنوکازمیکی پیلو ټانوستر جرأت اوتهور ستائی.

هدف

د قوس په (۲۷) نیټه د کابل پەښار کښی د هدف په نوم یوه جریده خپره شوه. پرچم «هدف» ته چه دښاغلی غلام محمد «ارمن» په امتیاز او د ښاغلی رحیم «مهر بان» پـەمسؤ ولیت را وتلی دی، هر کلی وایی او هیله کوی چه دهغه خپرونی‌د ملی او مترقی هد فونو په نشر او ترویج کښی خپله وطنی وظیفه‌سرته ورسوی او د ضد استبداد، ضدارتجاع‌او ضد استعمار د متحدی‌ملی جبهی د پیاوړی کیدو مـوجب شی.

پرچم

دامتیاز خاوند او مسؤول‌مدیر: سلیمان لایق

پته: زرلښت مارکیت محمدجانخان‌واټ

د تیلفون لمبر: ۲۳۱۶٤

دیوی ګڼی بیه ۲،۵۰افغانی

دولتی مطبعه

توضیح

در هفته گذشته صرف بخاطر‌تأمین استراحت کار گران زحمتکش و نجیب مطبعه دولتی در ایام عید، جریدهٔ پرچم انتشار نیافت.

از آثارمترقی

-۸-

تئوری علمی تکامل اجتماعی

تاریخ جامعه بحیث تاریخ تکامل شیوه های تولید

وتعویض حتمی یك شیوهٔ تولید با شیوهٔ دیگر

شیوهٔ تو لید سو سیا لستی :

شیوهٔ تولید سو سیالیستی، بر عکس شیوهٔ‌تولید سرمایه داری‌مبتنی بر ما لکیت اجتماعی بوده وبااستثمار ناسا زگار است ، بدینمعنی که‌شیوهٔ تولید سو سیالیستی ، عکس آنکه سیستم سر ما یه داری در بطن‌جامعهٔ فئودالی رشد کرد ، در درون جا معهٔ سر مایه داری ایجاد نمی گردد .البته نباید ازین امر نتیجه گرفت که سو سیالیزم از هیچ بر میخیزد . شرایط مقدماتی برای سو سیا لیزم در تحت سیستم سر مایه داری‌ایجاد میگردد ، مانند تو لیدماشینی به مقیاس و سیع ، در جهٔ بلند تمرکز واجتماعی شدن کار و سطح بلند پیشرفت علمی و تکنیکی . همچنین نیرو ئی که و ظیفهٔ سا ختما ن سوسیا لیزم را بعهده دارد ، یعنی طبقهٔ کار گر نیز در تحت شر ایط سرمایه داری بوجود می آید .طبقهٔ کار گر مکتب دشوار مبارزه راعلیه بورژوازی از سر میگذراند ، حزب خودرا تاسیس میکند و صاحب‌یك ایدئو لوژی مترقی علمی میگردد .

ولی این شرا یط مقد ما تی ، به تنهائی برای ایجاد شیوهٔ تو لید سو سیالیستی خیلی نا کافی میباشد زیراکه‌منا سبات تولید سوسیالیستی در درون جامعهٔ سرمایه‌داری‌تشکل پیدا کرده نمیتوانند ، سو سیالیزم مالکیت خصوصی رااززمیان‌برمیدارد، استثمار و تمام اشکال ستم رابرای همیشه محو میسازد .

طبقهٔ کار گر هنگامیکه قدر ت سیاسی را بدست آورد و برمواضع کلیدی در اقتصاد کنترول حا صل کرد ، زمینه را برای ایجاد مناسبات تو لید سو سیالستی آماده کرده و قادر به ساختمان سو سیا لیزم بر طبق پلانهای دولتی‌میگردد، که عمده ترین عناصر آن صنعتی ساختن کشور و کوپراتیفی کردن زراعت میباشد .

ایجاد شیوهٔ تولید سو سیالیستی در تمام کشور ها بر طبق قوا نین عمومی سیستم سو سیالیستی‌صورت می پذیرد ، اما اشکال ودرجات تغییرات سو سیالیستی‌از یك کشور تا کشور دیگر فرق می نماید، بطو ر مثال در کشورهائیکه صنا یع آنها عقب مانده است مسألهٔ صنعتی‌کردن بسر عت بیشتر نسبت به کشورهای از لحاظ صنعتی پیشر فته ،صورت میگیرد ، ولی باید خاطر نشان ساخت که این تغییرات از نظرماهوی یکسان بوده و آن امحای ما لکیت سرمایه‌داری وایجادمالکیت‌اجتماعی، مبنای اقتصادی سو سیا لیزم می باشد .

نیرو های تو لیدی ، جا معهٔ سو سیالیستی مشتمل بر صنا یع زراعت ، ترا نسپورت ، وسا یل موا صلاتی ، صنا عتی ، سا ختمانی و همچنین زحمتکشان‌است که‌درین رشته های اقتصادی اشتغال دارند . خلق – کار گران ، د هقانان ، تکنیسینها و انجنیران ، عنصر عمدهٔ نیروهای تولیدی سو سیالیستی است ، تکامل نیرو های تو لید بهبود دایم در حال افزایش و سا یل ومهارت خلق – شرط لازمی تر قی اقتصاد سو سیالیستی محسو ب میگردد .

مناسبات تولیدسوسیالستی بر اساس نیروهای‌تولیدسوسیالیستی ایجاد گردیده و تکامل می یابد . این منا سبات بر مبنای مالکیت اجتماعی بر وسایل تولید ،به وجود می آید . مالکیت سو سیا لیستی تعیین کننده منا سبات‌تولیدی‌مبتنی بر همکا ر ی و معا و نت متقا بله میان کار گرا ن می باشد . بزرگترین بر تر ی مناسبات تولید سو سیالیستی و فرق اساسی آن از مناسبات‌تولیدی جوامع دارای طبقات متخا صم اینست که تمام اشکال استثما ر انسان از انسان را مجومیسازد .

اصل سو سیالیستی تو ز یع بر طبق کار بر اساس ما لکیت سو سیالیستی تطبیق میگردد،بدین معنی که و ظیفه هر عضو جا معه است کار کند و بر طبق کمیت‌و کیفیت کار خود از جامعه ثرو ت مادی بدست آورد .

در جامعهٔ سو سیالیستی مناسبات تولید با خصلت نیروهای تولید مطابقت دارد . اما بایدمتذکر شد که این تطابق دارای ما هیت موقتی و انتقالی نمیباشد و نه تنها در مر حلهٔ اولی تکامل تو لید ، طوریکه در سیستم سرمایه دار ی صدق می نماید ، بلکه در سرتاسر مو جودیت و تکامل شیوهٔ تو لید سو سیالیستی ،صورت میپذیرد ، زیرا که خصلت اجتماعی نیرو های تولید درتحت سیستم سوسیا لیستی بستگی به ما لکیت اجتماعی و سا یل تو لید دارد .

از آنجائیکه منا سبات تو لید سو سیا لیستی با نیرو های‌تولید مطا بقت دارد ، بنا بـران میدان فوق‌العاده و سیع برای پیشر فت و تکامل نیرو های تولید – این عامل نیرومند در توسعهٔ تو لید – بوجود می‌آید .

در سیستم‌سوسیالیستی فرهنگ مترقی ایجاد گردیده ، تمام ثروت های معنوی وترقیات علم و هنر در اختیار مردم قرار داده میشود ، میدان وسیع برای ظهور و رشد استعداد ها ، برای تکا مل‌نیروهای خلاقهٔ مردم بوجود می آید .

(پایان این بخش)

آسه‌مائی

(٤)

حقوق اقتصادی واجتماعی کارگران

-۲-

اتحادیه هایاسندیکاهای کار گری

در سه شماره مسلبسلل قبلی تاریخچهٔ تکامل اتحادیه های‌کارگری‌در بعضی از کشور ها ارائه گردید اینك آخرین قسمت آن تقدیم میشود.

در روسیه :

از نیمهٔ دوم قرن ۱۹ بـه بـعـد تحولات‌عمیقی در روسیهٔ‌آغازگردید. وضع کارگران روسیهٔ نسبت بـه همه کشور های سرمایه داری بدتر بوده، استثمار شدید ووحشیا نـهٔ سرمایه داران داخلی و خارجـی ، روحیهٔ‌ضد سرمایه‌داری‌واستبدادتزاری را در آنها شدید تر میکرد .

اعتصاب های کار گری روسیه‌از سال های ۶۰ قرن ۱۹ آغاز گردیدودر سال های ۷۰ توسعه بیشتر ی یافت. درین اعتصابها کارگران راه‌خود را بـرای تشکیـل ساز مـان‌مستقل کارگری پیدا نـمـودنـد . نخستین سازمان کارگری « اتحادیه کارگران جنوب» بـود کـه در سال۱۸۷۵ در شهـر ادیسا تشکیـل گردید . سه سال بعد در پترو گراد (لنین گراد) «اتحادیهٔ‌کارگران‌شمال» بوجود آمد .

وضع کارگـران وزحمـتکشا ن‌روسیهٔ در اوائل قرن بیستم بدتـر شد . تاریخ نـهم جـنـوری (روز یکشنبه) سال ۱۹۰۵ واقعهٔ مهم درحیت کار گران آنکشور می باشد .

یکشنبه خونین آغاز اعتصابهای‌جمعی کار گران ، قیام مسلحانه وانقلاب ۱۹۰۷ ـ ۱۹۰۵ رو سیه شد. از سال ۱۹۱۰ به بـعد جـنبش‌اعتصابی دو باره‌اوج گرفت وتاسال ۱۹۱٤ صد ها اعتصاب دیگربه عمل آمد و ملیونها کار گر در آن‌اشتراك کردند . در دوران‌مبارزات اعتصابی کار گران‌توانستند با اتحادووحدت عمل ، کار فرمایان‌را وادار به‌انعقاد قرار داد جمعی نمایند .

کار گران روسیه توانستندبکمك سازمانهای خود ، با اتحاد دهقانان‌وتحت رهبری حزب پیشاهنگ‌خود، انقلاب کـبیر سو سیالیستی اکتبر(۱۹۱۷) را پیروز سازند . باپیروزی انقلاب کبیر اکتبر وخاتمه جنگها ی داخلی وضع طبقه کارگر رو سیه وهمه زحمتکشان آن کشور از بیخ و بن عوض شد .

اتحادیه های کار گری اتـحـا دشوروی اکنون متشکل تـریـن ونیرومندترین اتحادیه‌های‌جهان‌هستند. در صفوف اتحادیه هـای صنفی اتحاد شوروی قریب ۷۵ ملیون نفرعضو وجود داردکه شامل همه‌قشرـ های تولیدی و اجتماعی‌می باشد .

اصول اساسی تشکیل اتحادیه هـای کـارگـری :

سندیکایا اتحادیه کار گـر ی تشکیلات وسیع توده‌ای غیر حز بی است و به همین جهت غالباً اساس آن‌بر پایهٔ‌ایدئولوژیك ، یعنی‌همفکری از لحاظ تئوری وعقیده استوار نمیباشد ،تا تمام یا قسمت اعظم کار گران و کار کنان رشته هـای مختلف تولیدی و اجتماعی، بدو ن در نظرگرفتن معتقدات شان،بتوانند در اتحادیه ها دورهم جمع گـردیده وبخاطر منافع مشترك اقتصاد ی و سیاسی مبارزه نمایند .

اساسنامه اتحادیه های کارگری نیز شرایط قبول کارگران را بر اساس نظریات سیاسی و معتقدات آنـهـا قرار نمیدهد ، زیرا اتحادیه‌با حزب فرق کلی دارد . حزب طبقه کارگر عالیتریـن شکل سازمانی این طبقه است که فقط بخش پیشاهنگ،آگاه ومبارزآنرا که مرامنامه و اساسنامه آنرا قبول داشته باشند ،بصفو ف خود می‌پذیرد .حزب دسته متشکل، مبارز وپیشاهنگ‌طبقه کارگراست، در حالیکه اتحادیهٔ های کار گـری سازمان تمام کارگران وزحمتکشا ن میباشد . اتحادیه سازمانی اسـت مستقل(مخصوصاًاز لحاظ تشکیلاتی ومالی) وفقط در مسایل کلی سیاسی وایدئولوژی باحزب طبقه کـارگـر باید هماهنگی داشته باشد .

مهمترین اصل تشکیلاتی‌سندیکای کار گری،اصل مرکزیت دموکراتیك است .مرکزیت دموکراتیك عبار ت از اینست که تمام ارگانها از پائین تابالا انتخابی بـوده وبـر اسا س اکثریت‌آراء اعضای‌اتحادیه‌هااستوار میباشد . ارگانها بـرای مـد ت محدودی انتخاب میشوند ودر مواقع معین در مقابل کنگره یا کنفرا نس حساب و راپور میدهنـد . پس از انتخـبات ارگـانهای پا ئین از ارگانهای ما فوق اطاعـت کـرده و فیصله های آنها را بکار می بند ید. معمولا رهبری سازمانهای پائیـن اتحادیه ها برای یکسال انتخا ب میشوند .

مرکزیت دموکراتیـك وحدت و اشتراك‌عمل تمام تشکیلات‌اتحادیه‌ها را تأمین مینماید و تمام‌مسائل سندیکائی وکارگری طبق اساسنامه ومقررات اتحادیه ها نـظم ونسق می یابد . این اصل در سازمانهای کارگری بر اساس رهبری جمعـی استوار است .

عالیترین مقام سند یکای کارگران کنگره اتحادیه های کارگری است و درفواصل آن مسوولیت ورهبری امور ونهضت کار گری با هیاتی است‌که درکنگره‌یا کنفرانس انتخاب‌میشود. در عین حال تمام اتـحادیه هـای رشته ای یا صنفی نیز در مقیاس کارخود تابع کنگره حرفه ای خود میباشند .

اساسا اتحادیه ها به دو شکـل تشکیل میگردد: اتحادیه ها حسب تولید ، و اتحادیـه هـا بـر حسـب حرفه. اسندیکای‌تولیدی‌یا استحصال متکی برین اصل‌است‌که‌کلیه کارگران‌و کار کنان یك کار خانه و مو سسه ، بدون رعایت تخصص ، حرفه و مقام وغیره در یك سازمان اتحادیه‌متشکل میشوند . مثلادر یك فابریکه‌نساجی تمام کار گران اعم از مـرد و زن ، انجنیران ، متخصصین ، ماموران ، رانندگان وغیره همه در یك اتحادیه کارگری اشتراك میورزند . این نوع اتحادیه ها بهتر از اشکال دیـگـر آنست وتسهیلات بیشتری رابـرای کار گران‌درامر مبارزه باستم‌سرمایه واستثمار فراهم میآورد .

اتحادیه حرافه ای یا نـاحیـه ای عبارت از آن‌تشکیلات اتحادیه‌ایست که بر اساس شغل وحرفه اشخا ص تشکیل میگردد ، مثلا اتـحادیـه انجنیران ، اتحادیه تر اشکـاران ، اتحادیه نجاران وغیره. ایـن نـوع اتحادیه ها بیشتر در انگلستان‌رواج دارد که موجب تفرقه قوای کارگری میگردد وثمر بخشی آن کمتر است. عضویت در اتحاد یه های کار گری داوطلبانـه اسـت . کـارگـران و زحمتکشان آگاهانه وشعوری بدو ن در نظراً گرفتن نژاد ،قوم، جنس و مذهب برای‌مبارزه جهت بهبودوضع حال وآینده خـود وارد اتـحادیـه میشوند . محصلان و جوانان نیز میتوانند مانند کارگران موسسا ت صنعتی و زراعتی در اتحادیه ها ی مربوط بخود متشکل شوند . (در شماره آینده اصول کـلی تشکیـل اتحادیه های کارگری در افغانستان مطرح میگردد) .

بیا!..

«برادر ! وطن ما یکیست ، دشمن‌ما یکیست»

بیا ! تا با « پیوند مشتها ودلها»پیوند خوشه ها و شعله ها مر دانه‌برز میم .

بیا ! باخشمی توفانزا ، باکینه‌ئی‌پابرجا بد شمنان خلق ، با خروشی‌چون امواج پیشتاز آمو ، باغر یوی لرزا ننده چون آذر خشی بهاری ، بدژ استبداد حمله بریم .

بیا ! با امیدی دل انگیز به فردای‌شگو فان انسانی ، با ایمانی خدشه‌نا پذیر به‌پیروزی خلق ، بااستوارئی چون صخره های‌فلك‌سای هندو کش،با دلی آگنده از شرافت انسا نی‌زند گی را چون طلیعهٔ بها ر ی بدر خشا نیم .

اسد (ك)

از (ص اول)

سیاست بیطرفی و وظایف...

بیطرفی برای کشور های مانند افغانستان بهترین حافظ و ضا من استقلال ملی وتمامیت ار ضی است چنانکه سوریه ، انجزایر ،جمهوریت متحد عرب ، برما ، یمن ، یمن جنوبی ، کمبودیا ، تانزانیا ،کانگو برازاویل ، گینی وعده‌ئی از کشور های دیگر ، بی آنکه در برابرتهدید و شانتاژ امپریالیزم تسلیم شو ند با تعقیب شجاعانه سیاست بیطرفی مثبت توانسته اند استقلال ودولت های ملی ومترقی خودرا در قبال تجاوزات امپر یالیست ها ودسایس ارتجاع داخلی‌حفظ‌کنند ودرراه‌آزادی و ترقی وسیعاً گام بردارند و حتی در تقویه جنبش های آزادیبخش ملی ، نقش مؤثری را ایفا نما یند . ملل کشور های آسیا ، افر یقا وامریکائی لاتین واز جمله کشو ر ما ، هر روز از تجربهٔ خود می – آموز ند که‌باید برای مبارزه علیه امپر یالیزم و نظام های ار تجا عی بپا خیزند . این کشور ها تشخیص میدهند که شرط اساسی حل مسایل ملی عبارت است از مبار زه پیگیر علیه امپر یالیزم و بقا یا ی استعمار ،ریشه کن ساختن سلطه ونفوذ امپریالیزم‌وطرد انحصار – هـای خارجی از کـشور ، زیـرا امپریالیزم سعی دارد کشور ها ی کم رشد را درنظام‌اقتصاد سرمایه – داری حفظ کند و نا برابری حقو قی آنانرا در داخل این نظام تثبیت نماید . تکیه گاه عمدهٔ استمار کنونی بدرجهٔ اول امپریالیزم امریکا و دستیار آن امپریالیزم آلمان غرب ، انگلستان و سـایر کـشور هـای سرمایه داری می‌باشند .

سوال حیاتی برای کشور مـا اینست که آیا مبارزه وضد یـت علیه کشور های امپر یا لیستی فوق، سیـا سـت بیطر فی افغا نستان را تضعیف می نماید ؟ متا سفا نه قرائن و حقایق نشان میدهد که قدرت حا کمه در برابر این سوال موقف تائیدی دارد ، زیرا سیاست بیطرفی را چنین توجیه می‌نماید . در حالیکه منا فع ملی ما اجا ز ه چنین تو جیهی را نمیدهد ، مـا میگوئیم : بالعکس مبارزه وضدیت علیه امپر یا لیزم با منافع‌ملی مـا مطابقت کامل دارد ودر اثر آن سیاست بیطرفی ما ثمر بخش‌ترو نیرومندتر میگردد واعتبار وحیثیت کشور مارا درجهان‌بالاتر میبرد .هر اندازه لبهٔ تیغ مبارزه علیه‌امپریالیزم تیزتر باشد ، به همان اندازه ملت افغانستان به جهت تحکیم استقلال ملی به پیش خواهد رفت ،در شرایط کنو نی سیا ست بیطر فی برای کشور ما منطقی ترین وسیله جهت تامین صلح ، استقلال ملی آزادی وترقی بشمار میرود .

یکی از مسایل اساسی تعقیب سیاست ملی و مترقی در دو را ن کنونی ،تامین‌حلقه اتصال نیرو مند میان منافع ملی و احساسات ملی و همبستگی بین‌المللی باجبههٔ صلح و مبا رزات آزادیبخش‌ملی ودموکراتیك و سو سیالیزم می باشد . اصو ل متر قی بااین مسأله بر خورددرست و علمی می‌نماید . منافع‌ملی ما ، غرور ملی ما ، عشق ما بمردم و وطن که با روح انقلابی عجین است ،بما میفهماند که باید سیاست بیطر فی کشور در جهات رها ئی بخش ملی واجتماعی فوق رشد و تکامل یا بد نـه اینکه بر اساس منا فع قـدرت حاکمه و به اصطلاح حفظ « توازن قوی » بصورت نو سانی وابن‌الوقتی اصول‌وروحیهٔ سیاست‌بیطرفی‌راتضعیف نماید .

لذاوظیفهٔ ملی‌نیرو های صدیق مترقی وو طنپرست اینست که تابع اعمال کیف‌مایشائی قدرت‌حاکمه کشور د ر عرصهٔ سیاست خارجی نبوده وعلیه سیاست هـای امپر یـا لیسـتی و ار تجاعی واز جمله علیه آن جهت سیاست بیطر فی خنثی ، بی اثر و ابن الوقتی قدرت حاکمهٔ افغانستان در عرصهٔ ملی و بین المللی مبار زه کنند واز منافع واقعی ملی افغانستان دفاع نمایند.

در خاتمه یکبار دیگر با صراحت اعلام میداریم که : ملاك قضاو ت ما از سیاست بیطرفی ، همانا تعقیب و پشتیبانی از بیطرفی مثبت‌وفعال، افشای دسیسه‌های امپریا لیز م و قدرت حاکمه ارتجاعی است ، کـه گاه روش‌آن‌در عرصهٔ سیاست‌خارجی اشکال مغلق و فریبنده‌ئی را بخود می‌گیرد .

رسالت ملی ماست که باید بـا هوشیاری واستفاده از هر فرصت وباپیروی ازاصول‌سیاست خا رجی مستقل صلحجویانه ، برای قطـع نفوذ امپریالیزم ووطرد هوا داران داخلی آن و استقرار استقلال،آزادی ترقی وعدالت اجتماعـی دلیـرانه مبارزه نمود .

پر چمدا ران د مو کرا تیك خلق ، این صدیق تر ین ووفادار تر یـن است .

فرزندان حلق‌ووطن ما افغا نستا ن هر گونه سیاست‌د ستوری ،وابسته و طرفگیری ضد ملی را از ریشه رد و مخا لفت جدی خودرا در برا بر چنین روش و سیاست ابرازمیدارد و آنرا مخالف شرافت ملی و غر ور ملی خود می پندا رد وبـه استقلال نظر و عمل خلاق خـود در عرصهٔ سیاست ملی وبین المللی ودرچوکات اصول مترقـی و نجیـبانه افتخا ر می کند .

تاریخ ملی ما مبین این حقیقت است که این روش ، سنت مذ موم قدرت های حاکمه افغانستان بوده که به قیمت استقلال و آزادی ملی کشور ما ، سیاست طرفگیری ضد ملی را به نفع استعمار گران خارجی تعقیب گرداند ، نه‌روش نیرو های اصیل ملی و مترقی افغانستان وطن پر ارج ما .

اتهامات و چاپهای نا درستی را که قدرت حاکمهٔ افغانستان با پر – رو ئی بر جبین در خشان ملی پـر چمداران دمو کـراتیك خلق افغانستان میزنند و بدان نمی‌چسپد قبلا خلق افغانستان آنرا در پیشانی سیاه خود آنان ثبت تاریخ نموده است .

دردهای دل مردم

خوانندگان ارجمند جریده پر چم‌باعنوان «دردهای دل مـردم» آشنا ستند و میدانند که تحت این عنوان رشته ای از رنجهای مردم وسلسله ای‌ازشکایات ایشان‌منعکس میشود،در حقیقت نویسندگان این ستون‌را شما خوانند گان ار جمند تشکیل‌میدهید ونقش نگارندگان پرچم‌دران‌صرف در انتخاب این درد ها خلاصه میشود . اگر حوادث وواقـعات که‌چون امواج لاینقطع مارا تعقیب‌میکندانـدکی بما فرصت دهد، مااین‌بخش رابیشتر تقویت خواهیم کرد. این‌شیوه دوخوبی بار می‌آورد یکی‌اینکه‌خود خلق بصورت مستقیم بـه‌بیان درد های خود می‌پردازد ودوم اینکه این‌شیوه‌به‌پرچمداران وسائرمبارزان‌مترقی فرصت میدهد، تاطرز تلقی مردم را درباره وضع فلاکتبارکنونی‌کشور درك نموده وبا برخوردایشان‌در مورد قضایای پیچیده اجتماعی وسیاسی آشنا شوند.ولی مابااوصف‌مطالب فوق، در مورد تشویق این‌شیوه بمشکلاتی مواجهیم که‌همکاری مستقیم خوانندگان‌و دو ستان پرچم‌را در زمینه ضرورت دارد، مثلا یکی‌از نویسندگان بما مینویسدکه فلان خان ویافلان مامور مرتکب فلان عمل‌ناجایز گردیده است، فرض کنیدکه‌این شکایت از مناطق دور دست کشور توسط پوسته بما مواصلت‌کرده است. مادر نخستین قدم بـه‌شناخت‌نسبی نویسنده این شکایت نامه ضرورت دا ریم. و قتیکه محل‌امضاء را بررسی میکنیم باچند خط‌کج ومعوج گویا امضاء نـویسنده مواجه میشویم. احیاناً طو ری هم‌میشود که نویسنده‌مخفف نام‌خودش‌را بحروف هجایی مثلا «د،ج»نوشته میکند ، فلهذا مو ضوع بر ما مبهم‌میماند وما جرأت کـرده نمیتوانیم‌مطالب درج شده‌در نامه هارابادست باز به‌نشر بسپاریم. واین بخاطریکه‌جریده از همه اول ضرورت دارد تابداند چه موضوعاتی را نشرمیکندو نویسندگان اینموضوعات کیا نند.پس برنویسندگان ارجمند یکه نظروشیوه خلقی درنگارش درد هادارند وآنرا بما ارسال میکنند، لازم است‌تاهویت خودرا باقید تاریخ وآدرس‌مشخص بما ارسال کنند وبعداًاگر عذری در کتمان هویت خود دارندنام مستعار خودرا نیز توأم کنند.تاما اطمینان لازم‌را بدست آورده‌و موضوعات موردنظر رابه نشرسپرده بتوانیم .

از کاپیسا:

بناغلی جمال ازولایت کـا پیسا بعد از یك مقدمه منطقی ضمن‌تشریح زندگی رقتبار مردم ولایت کاپیسا ، بدسا ئس اخیریکه وسیعاً علیه کارگران فابریکه‌نساجی‌گلبهار چیده شد اشاره نموده مینویسد :

«عبدالقدوس وکیل جوان کارگرانرا خلاف راپور رسمی هیأت نمایندگان ولایات پروان وکاپیسا زندانی‌کردند واکنون همان وکلاءدر مورد سکوت اختیار کرده اند واین سکوت‌نشان میدهد که‌هیأت نمایندگان این‌ولایات در ولسی جرگه نیز از وضع موجود ونفوذ دسائس راضی استند، اگر چنان نیست چرا علیه دسائس اخیر بپانمیشوند ودرسنگر دفاع موکلین خود قرار نمیگیرند!»

نویسنده پیشرفته مینگارد:«قبلا تجویز شده بودکه‌درقسمت(عبدالله‌ـ برج) پلی بردریای پنجشیر بسازند وبااینوسیله مناطق باگرام وو لا یت کـاپیسا رابـهم وصل سازنـد و بااینوسیله از عرائض ومرا جـعات پیهم‌مردم گریبان‌خودرا خلاص‌کنند. اهالی زحمتکش این مناطق همینکه امیدی در زمینه یافتند ابراز کمك کردند وبه بروکراتان گفتند که بمادر ساختمان این پل‌ازهیچگونه همکاری دریغ نخواهیم‌کرد، وبعداًامورسروی وبر آورد بانـجام رسیـد ومـراتب قانونی (!) اعمار پل نیز بـانجام رسید ولی گذشت زمان نشانداد که بروکراتان بااین سادگی بوعده های خود وفا نمیکنند وامر خلق در نظر ایشان کدام اهمیتی ندارد.

اکنون فهمید ه شد که اگر پل عبدالله برج اعمار گردد کیمه ایکه درین نقطه برای عبور دادن مردم از دریا مصروف کار است ، از کار باز خواهد ماند واین امر بمنافع یکی از متنفذین محلی که‌این کیمه مال‌اوست صدمه وارد خواهد کرد، فلهذانباید بچنین کاری دست‌زد. میگویندااکنون پول تخصیصی‌این پل رابنام‌اعمارمنازل برای ماموریـن‌ولایت کاپیسا‌تخصیص داده اند . این بحث را میگذاریم‌که این منازل برای‌کدام ماموران‌ساخته میشود وغرض‌از ساختمان این‌منازل چیست، اما مطلب عمده اینست که چگونه حفظ منفعت یك متنفذ محلی که عضوی از اعضای طبقات حاکمه است باعث میگردد که کیمه قـرون اولی در برابر ساختمان یك پل‌مهم که مستقیماً بامنافع توده عظیم خلق ارتباط دارد ، مقاومت نماید .

باید تاکید کرد که راه مردم جدا از راه بروکراتـان ، جـدا از راه ستمگران است وستمگران هـر گز برای رفا ه مـرد م بطیب خـاطر حاضر نخواهند شد .

مردم «قم چاق» غور بند از ولایت پروان شکایت دارند :

«از سه سال باینطرف اها لـی قریه های «قم چـاق» و «واز غر» ولسوالی غور بند بر سریك کـو ه عامه و راه عامه وارد دعوی شده‌اند. درین اواخر اهالی‌این‌قریه ها نسبت سوء اجراآت حکومت‌و عدم اعتناء بحل مشکل این پـرابـلم ، خسته ونومید شده وبفکر آن افتاده انـد که موضوع را به شیوهٔ خطر ناکی که شاید موجب مخاصمت هـا ی طولانی بین‌اهالی زحمتکش وشریف این قریه ها گردد حل نمایند .

پرچم بدون اینکه بین طرفین‌این قضیه قضاوت نماید ذیلا بـه نشر پیام اهالی «قم چاق» که عنوا نی تمام جرائد ملی صادر گردیده‌است میپردازد :

«از مدت سه سال باینطرف‌اهالی قریهٔ «وازغر» ما اهالی «قم چاق» رابعلی‌رغم اسنادیکه بماداده اند از استفاد راه عامه محروم وازهیزم‌کوه عامه منع کرده اند . یکماه قـبل محکمهٔ عدلیهٔ غور بند طبق اوامـر متعدد قوای ثلاثهٔ دولت وبا ستناد اسناد‌متعددشرعی ، ولسوالی‌غوربند را مامور به تطبیق اسناد نمود .

ولسوالی مذکور بجای اینکه بـه تطبیق مواد مندرجهٔ اسناد و احکام قانون میپرداخت دو سیه‌را به‌ولایت پروان ارسال وطالب هدایت شد مع الوصف اعضای مجلس ادا ری ولایت نیز تطبیق اسناد و مـواد قانون را تایید کردند .اما متاسفانه شخص والی نسبت کـدام علـت نا معلوم (!)، خلاف قانون و مقررا ت قضایی واوامر قاطع صدارت،ستره محکمه ، مشرانو جرگه ، وزار ت داخله وانفیصلهٔ قطعی محکمهٔ عد لیهٔ غور بند ، فیصلهٔ‌موضوع رابه‌تعویق انداخته ومااهالی «قم چاق»را مجبور می سازد عملا به استحصال حقو ق خود اقدام نمایم‌والبته در صورتیکه این اقدام عواقب دیگری بار آورد مسئول آن شخص‌والی پروان بوده، بما مربوط نخواهد بود .(! زیرا موظفین تطبیق قانون بمظلومیت و بیچارگی ما اعتناء نـمی کـنند و احکام قوای ثلا ثهٔ دولت تـا ئـیر نمی بخشند .»

پرچم : در حالیکه بورو کـراتان قانون شکن را محکوم می سازد، از مردم زحمتکش وشریف «قم چاق» و «وازغر» مطالبه می کند تا قضیهٔ مورد دعوی و مناقشه را بخاطرحفظ برادری ،بصورت عادلانه و مسالمت آمیزتحت احساس سرنوشت‌مشترك‌و واحد حل کنند و به ستمگرانیکـه گرهی از کار شان‌کشوده نمیتوانند اصلا فرصت مداخله باقی‌نگذارند .

غرجستانی

وضع نابسامان سرویسهای شهری

موضوع وفت و آمد در داخـل شهرهای کشور یکی از ده‌ها مشکل بزرگ روزانه مردم ماست . تاکنون معمولی ترین وسیلهٔ ترانسپورتـی که عبارت از بس‌های شهری است، حتی در شهر کابل هیچگونه نظم‌و ترتیبی ندارد ، تاچه رسد به شهرـ های دیگر کشور . درحال حاضـر تعداد بس‌ها در شهر کابل وخطوطی که آنها برروی آن در حرکتنـد ، نه‌تنها ناکافی است بلکه مـردم ـ کارگران ، کسبه کاران ، شاگردان مکاتب ، محصلان ، ماموران ، بیماران وسایر کسانیکه ضرورت دارند از‌ یك نقطهٔ شهر به نقطهٔ دیگر آن‌بروند ویا از برون شهر به داخل آن‌وارد گردند ، باید قبلا سر گردانـی ، اتلاف وقت ، دیررسیدن به نقطهٔ مطلوب را به پذیرند . رویهٔ ایکـه بخصوص در برابر شاگردان خوردـ سال مکاتب وسایر کودکان صورت میگیرد ، کاملا غیر انسانی است . هرروز صدها کودك ، بمجردیکه پا بداخل سرویس‌ها میگذارند با بیـ رحمانه ترین وضعی برون انداخته میشوندویا موردتحقیر قرارمیگیرند. مسلماً اینوضع بر روحیهٔ کودکانیکه باید فرزندان برومند آینده باشند ، تاثیر ناگواری بجا میگذارد .

اشتهای سیری ناپذیر ،سودجوئی وپول‌پرستی صاحبان سرویس هـا حد و حصری نمی شناسد . درهر مرتبه تلاش میشود که هرچه تعداد بیشتر انسانها ، چون انبار هـای کالا دربس هارویهم‌انباشته شوند . رویه‌ایکه در برابر زحمتکشـان و روستائیان ساده و شریف‌وبخصوص دربرابر کسانیکه بعضا از منتهای فقر و تنگدستی کرایه سرویس را نمی‌توانند به‌پردازند ، بعمل میآید، باهیچ معیار اخلاق اجتماعی‌سازگاری ندارد . در برابر خانمها پیشآمـد محترمانه صورت نمیگیرد .

باآنکه وضع فعلی سرویس های شهری برای اهالی غیر قابل تحمل گردیده است ومردم ازینو ضع سخت شاکی‌اند ، ولی کجاست‌گوش شنوائی ؟! آنهائیکه به اصطلاح مسؤولین (!) امراند ،درحالیکه خود بمصرف مردم فقیر و محروم ازتمام نعمات مادی و آسایش ، برآخرین مودل موترهای رسمی و شخصـی سوار اند ، چگونه میتوانند مشکلات مردم را بفهمند ودرپی‌رفع‌آن‌برآیند. درغیرآن ، آیا لازم است که مسألهٔ بسیار حیاتی شهر نشینان یعنـی بس رانی راکه‌مانندآبرسانی، برق ، مخابرات وغیره جزء خدمات عامهٔ بشمار میرود وباید دولت این‌وظیفه رابدون در نظر گرفتن مفاد بر طبق ضروریات‌مردم‌بعهده‌بگیرد ، بدست مالکین سرویس‌ها بسپارد که بـا استفادهٔ سوء از مجبوریت مردم ، بجز تأمین حد اکثر سود ، هیـچ چیز دیگری مطمح نظر آنها نیست.

مقامات‌به اصطلاح مسؤول کـه باصدها رشته و پیوند منافع‌محسوس ونامحسوس با مالکین سرویس های شهری ارتباط دارند ، فقط خودرا در برابر آنها وتامین منافع آزمندانـهٔ شان ، مسؤول میدانند، نه دربرابر مردم . درحالیکه هرگونه تسهیلات رابرای صاحبان و موسسات‌بس‌رانی آماده میسازند ، هرگز درپـی‌آن نبرآمده اند که اعمال آنها راکنترول نمایند .

بسادگی اجازه داده میشود کـه خودشرکت حسب دلخواه ، پروگرام حرکت موترهای خودرا تعیین‌نماید، خطوط منفعت آور را بطور انحصاری انتخاب کند ، تعداد محدود وناکافی بس‌هارادریك لین بکار اندازد وهرـ چند سال یکمرتبه با ارائهٔ دلایـل نادرست و ارقام جعلی کرایهٔ‌بسها را بالاببرد و بالاتر از همه براساس اختراع جدید (!) سیستم اجاره را در سرویس ها مروج سازد ، تابهـ اینو سیله حد اعظم سودرا بـدون دردسر حاصل کندودرایوران‌ونگرانها رانه‌تنها مانند سابق شدیداً مورد استثمار قرار دهد ، بلکه به انتظار و امید مفاد نا چیز شخصی ، آنهارا بجان هم وراکبین بیفکند . واقعاً که سود جویی ومنفعت پرستی‌موجد چه ابتکارا تیست (!)

سرویس های کهنه و فر سوده انفرادی که غالب آنهانه در دارد ونه شیشه ، در تعدادی ازلاین‌ها در پایتخت کشور رفت وآمد میکننـد وبه اصطلاح عام اهالی تا اینکـه «انسانها راچون خشت پشت هـم نچینند » براه نمی افتند .

در مورد وضع فوق‌العاده خراب‌و نابسامان بس‌های شهری هر قدر بگوئیم ، بازهـم کم‌گفته ایم.اکنون فریاد اعتراض همه بلند است اما منافع و مصالح مردم حکم مینمایدکه بحیث یك اقدام عاجل و خیلی‌فوری، بس‌رانی را در شهرها باید ملـی ساخت وبدون در نظر گرفتن مفاد، باید تسهیلات کامل ترانسپورتی‌را در شهر ها بوجود آورد .

از (ص اول)

کاخ آرمانهای خلق...

جبین وخون دل ملیونها همو طن رنجبر با هم آمیخت ودر تصمیم یك شاه و طنخواه تجلی کرد .

زحمتکشان زنجیر شکـن وطن ، قصر سر بلند ، آزاده وبا شکوهی را دردل سر زمین‌زماندیده و مبارز بلند کردند و آنرا به نـام دارالامان (خانهٔ امان) خواندند .

جرائیم ارتجاع کـه از هیبت نهضت جوان ،در جسم داغ‌شد هٔ وطن ما کمین گرفته بودند وازکین لب میگزیدند ، با غارتگر خـون آشام مغربی در انتظار بهم خور دن فضای نوین دقیقه شماری میکردند. کهنه کاران پارینه ، جراثیم‌امراض دیرینه ، در دود هائیکه از آتش غرور وطنپرستان و کرمی دما غ جلو داران پدید شده بود ،فرصت آوردند که بساط شادیانهٔ و طن را بر چینند و برای مؤقت‌برآرمانهای و طنخواهان خط بطلان بکشند . کاخ وارسته تنها شود وتـلا ش عصیانزدهٔ آزادگان نقش آبها .

مغز های طاعون زدهٔ کهنه کاران طبقات حاکمهٔ گذران ، «کاخ سر بلند راچون رهزنان و تبهکارا ن بر هنه کردند و زرو زیورش را ربودند . نامش را از او گـرفتنـد و خودش را به ستم‌تنهائی سپردند تاعبرتکدهٔ آرمانهای وطنپر ستا ن باشد و گورستان‌تلاش زحمتکشان!

ولی کاخ مردم چون کوه برجا ماند و حافظهٔ خلق ، که‌وفا دار تر از آنرا زمان نیافریده است ، نام آن رازنده نگهداشت . زحمتکشا ن افسانه های او رابپخش کردند و آرمان وطنپرستان قربان شد ه را از سینه ها به سینه ها سپردند . انزوای کاخ ، ترا‌ژیـدی شکست امیدهارا به حماسه ایکه خون تازه ونفسهای وارسته بـه آزادگـان میبخشید عوض کرد .

زمان افسانهٔ هیجان انگیزخنده ها وگریه ها ، گرمی ها و سردی ها،شادی‌ها و غمهای کا خ‌باشکوه را تکمیل نمود و آنرا به ما سپرد . بازیگران بیرحم این روز گار د ل کاخ امید ها را از بسته هـا ی سمنت ، از آهن های زنگ ز د ه و دوسیه های سیاه انباشتنند .

(ص ٤)

پته مینه

دپسر لی وږمې لکه زړه‌سوانده مو ر ، د د ښتو د شنیلیو په څپو و ر و رو ګو تی تیر رو لی. یوه سپینه وریځ د نیلی آسمان په سمندرکی دسپوږمۍ تر پلو شولاندی لکه دبلو رو بیړی دڅڅیری غرونو دپاسه دلو یدیځ افق خواته بهیدله. دکهواز شګلنو او پراخو ډاګو کښی دکو چنیانو توری کیږدی. پلنی شوی وی اود هغوی دغلی محیط چو پیا به کله کله دسپیو غپا ما تو له. په همداسی یوه شپه کی، ها لته لری، دد‌ښتو په وروستی‌څنډه کی،دوږیرنو غرونو لمنی ته ، دخا نانو دبر جوری کلا تر مخ، مست اتڼونه روان وو.

دڅیری دتیرا نو دنا کرا رو لمبو وړانګی دکلا په بر جو نواو چمبر داسی خو ځیدی، لکه دمینی مشتعل هو سو نه چه دبی صبره عا شق په مغزو کی څپی وهی او پر هر شی وردا نګی .

دخنداوو کهار، دولو نو مستی او د اتڼ جوش دورا باندو زړو نـه ناوده کړی‌وو. مغرور زوم اودو لتمن خسربر سرپه ور ینبمینوبالښتو نو څنګونه وهلی وو او داسی پڅپله خوشالتیا کی ورك وو چه خپلو بیواکه و سپکو غوږ څو پرڅو تهیی پام نشو کو لای.

به مریو پو ښلی ډك چلمان ښکته پورته څغلیدل، دپیا لو او چا ینکو شرنګی خورو، شلمه دار ور ینبمین لنګوټی او زرین وا سکټو نه دا تڼ دمیدان لمبوته بر ښیدل .

دنوبکو وزو او داسونو شنګی، دخانانو واده ته تر هر واده زیا ت در نښت ورکړی‌وو. خو ښی په‌تولو وزر خواره کړی‌وو بیا په تیره په زلمیانو چه پر له پسی نڅیدل- خو هلته یو داسی زلمی زړه هم و چه دغمونو وریځی تری را تاو شوی وی اودخپل ناکام هوس د حسر ت په لمبو کی سو ځیده. دوو ستر ګو اوښکی نو یولی او پدی او ښکوباندی دشپی تیاری اود بر جو نو سیو رو پرده اچوله. دی غمجن زړه او ویرجنو سترګو، دداسی یو مزدور، د نا کام عشق تراژیدی غږ و له چه دو لس کاله یی دخا نانو په در وازه کی، بی‌مزده خدمت کړی‌و .

دده توره، دده خدمت، دده ښه خوانی او روغ صورت ګرد سره ددی مینی تر خامی نمی جار شوی وو . ده ګمان کاوه چه د خا نانو زړو نه به‌هم دده دزړه په‌خیر و فادار،مهربان اوله عاطفی ډك وی، مګر او س له دولسو کلو ورو سته پوه شو یدی چه په خطا تللی‌وو. هیڅکله د خا نانو او مز دورانو اخلاق یو بل ته نه دی ور ته .

هغه سخاوت او میړ ا نـه چه د یو مزدور په کړو کی په طبیعی تو ګه موجود دی، هیڅ خان‌یی نلری اونه‌یی لرلی‌شی. دمزدورانو او خا نانو تر منځ هیڅ و پ تړ و ن نشته د ی، یوازی دراکړی او ور کړی عمل دی چه دادوه یی سره یوځای کړیدی.

مزدور په دائمی تـو ګه خان تـه دخپلو حولو محصول ور کو ی اوخان تل‌ترتله دمزدور دکار دثمر ا تو غلا کوی. همدا دائمی سخاوت او دائمی غلاده چه دوی یی سره‌یوځای کړیدی.

د«پیرك» زولی هیلی له خاورو سره

* * *

برابری شوی وی، لکه لیو نـی دبرجونو په سیو روکی نئووت ا و پټیده مګر دغمو نو له تیز و ستر ګو څخه یی خلاصون نه‌و. او ښکی یی نو یو لی خو زړه یی نه تشید ه تنی یی خلاصولی اودمه یی نه‌جوړیده.

انسان له هرڅه نه تښتیدای شی مګر له خپلو عـواطفو او احسا س څخه دتښتی لوری نلری. خلکوخپل اتڼ واهه او ډلو نوته څر خید لی. هیڅوك دپیرك دکوګل په لمبو نه‌وخبر نوځکه یی داکوښښ ونکړ چه دده له ږوب شوی زړه او ناکامو هیلو سره مرسته‌وکړی‌اوځه نهڅه دیوی شیبی لپاره‌یی‌داوښکو ستو مانه کاروان تم کاندی .

* * *

دخانانو درنه کلا لکه سمند ری بیړی دشپی په څپو کـی ورو و رو دسهار سا حل ته نیږدی کیدله مګر مزدوران نه پو هیدل چه دا بیړی به ددوی یو دردمن او فدا کار ملګری ډوب کړی .

سهار را ور سیده او سپوږ مۍ دتورو لغړو غرو نو شا ته وښوییده. ډولونه علی شو ل او اتڼ ودر یده. دشپی دوروستی شیبی سړی‌سیلی دسپیده چاود زیری خورکړ. مشر خان کلاتـه را ستون شو او پـه «پیرك» یی ناوی کړی، مګـر هغه خواب ور نکړ .

میاشتی واو ښتی او کلو نه تیر شول خو خلك و نه پو هیدل چه هغه و فا دار مزدور څه شو اوچیری لاړ؟ یواځی ددښتو خوځنو اووحشی بوټو دهغه ساندی اوریدلی وی اوبه لتـه مستقبل کی به ې‌دنوی نسل زلمیان هم واوری اوبی پوه به شی.

سپنتا

از (ص اول)

درباره اعلامیه حقوق بشر

— درمواد هشتم ودهم را جع به «محاکم ملی‌صالحه» و «محکمهٔ‌مستقل و بیطرفی» تذکار رفته .

سوال میشود که : آیا درکشور ما محاکم ملی ، صالح ومستقل وبی طرف و جود دارد ؟

اگر کسی چنین‌ادعائی دارد آنرا برای ما نشان بدهد !

— «مادهٔ نهم — احدی نمیتوا نـد خود سرانه توقیف ، حبس یاتبعید بشود .» .

سوال : آیا هم اکنون صد هـا انسان هموطن اعم از کار گرا ن ، دهقانان و روشنفکران و غیر ه بصورت خودسرانه در مر کزواطراف (ولایات) در تو قیف بسر نمیبرند؟

— در مادهٔ دوازدهم از زند گـی خانوادگی واقامتگاه‌دفاع شده‌است.

سوال میشود : آیا هـر روز متنفذین و مـر تجعین در دها ت ، خانواده های دهقانان‌زحمتکش‌کشور را مورد تجاوز قرار نمیدهند ؟

— در مادهٔ شانزدهم — از حقوق مساوی زن وشوهر دفاع گـردیده است و در فقرهٔ دوم مادهٔ مذکور گفته میشود که : « (۲) ازدوا ج باید با رضائیت کامل و آزادانه‌زن ومرد واقع شود ».

سوال میشود که : آیا هزا ران صحنه دلخراش و زنج آور نا شی از ازدواج اجباری وستمگر ی‌بالا ی زن ، در کشور ما و جودندارد ؟

—«مادهٔ نزدهم — هر کس حق آزادی عقیده وبیان‌دارد وحق‌مزبور شامل آنست که از داشتن عقا ید خود بیم واضطرابی نداشته با شد و در کسب اطلاعات وافکار و د ر اخذ وانتشار آن به تمام و سا یل ممکن و بدون ملاحظات مرزی‌آزاد باشد ».

سوال: آیا طبق مادهٔ هجدهم ومادهٔ نزدهم فـو ق مردم کشورمااز این حق ازادی فکر،بیان،وجدان‌وعقیده بر خوردار استند ؟ آیامردم ما ا ز اظهار عقاید آزاد بیم واضطراب کشنده‌ئی ندارند ؟ آیا وجدان‌و فکر مردم تحت‌پنجه‌های‌بی رحم استبداد وارتجاع مختنق نیست ؟

(در بارهٔ مواد دیگر این اعلامیهٔ جهانی در شمارهٔ آینده صحبت خواهم کرد).